

LUXEMBOURG

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPEISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCOMHPHOBAI EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIOS TEISMAS
Az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága
IL-QORTI TAL-PRIMISTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUE nr. 82/07

8 november 2007

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg in zaak T-194/04

The Bavarian Lager Co. Ltd / Commissie van de Europese Gemeenschappen

HET GERECHT VERKLAART NIETIG HET BESLUIT VAN DE COMMISSIE HOUDENDE WEIGERING OM DE NAMEN BEKEND TE MAKEN VAN ALLE DEELNEMERS AAN EEN VERGADERING IN HET KADER VAN EEN NIET-NAKOMINGSPROCEDURE

Het recht van toegang tot documenten die persoonsgegevens bevatten moet worden gewaarborgd mits het meedelen van deze gegevens niet leidt tot ondermijning van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de integriteit van de betrokkene

Een groot aantal cafés en bars in het Verenigd Koninkrijk waren gebonden door exclusieve afnameovereenkomsten op grond waarvan zij hun bier moesten betrekken van bepaalde brouwerijen. Hierdoor kon The Bavarian Lager Co. Ltd, een importeur van Duits bier, haar product niet verkopen. Van mening dat de Britse regeling deze exclusiviteitsovereenkomsten onvoldoende inperkte en derhalve een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve invoerbepaling vormde, diende zij in 1993 een klacht in bij de Commissie.

De Commissie besloot een niet-nakomingsprocedure in te leiden tegen het Verenigd Koninkrijk. Op 11 oktober 1996 vond een vergadering plaats waaraan werd deelgenomen door vertegenwoordigers van het directoraat-generaal „Interne markt en financiële diensten” van de Commissie, van het ministerie van Handel en Industrie van het Verenigd Koninkrijk en van de Confédération des brasseurs du marché commun (Confederatie van brouwers van de gemeenschappelijke markt). Bavarian Lager had verzocht te mogen deelnemen aan deze vergadering, doch de Commissie weigerde dit.

Nadat het Verenigd Koninkrijk de litigieuze regeling had gewijzigd, besloot de Commissie na de inwerkingtreding van de gewijzigde regeling op 10 december 1997 de niet-nakomingsprocedure te beëindigen.

Na meerdere verzoeken van Bavarian Lager op grond van de gemeenschapsverordening inzake de toegang van het publiek tot documenten¹, verstrekke de Commissie haar onder meer het

¹ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

proces-verbaal van de vergadering van 11 oktober 1996, waarbij zij aangaf dat van vijf personen die aan de vergadering hadden deelgenomen de namen onleesbaar waren gemaakt, aangezien twee personen zich uitdrukkelijk hadden verzet tegen de openbaarmaking van hun identiteit en de Commissie met de drie anderen geen contact had weten te leggen. Een confirmatief verzoek van Bavarian Lager om het volledige proces-verbaal, met de namen van alle deelnemers, wees de Commissie bij besluit van 18 maart 2004 van de hand.

De Commissie was van mening dat Bavarian Lager noch een uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd doel, noch de noodzaak van een dergelijke openbaarmaking had aangetoond, zoals deze volgens haar worden vereist door de verordening betreffende de bescherming van persoonsgegevens², en dat bijgevolg de in de verordening betreffende de toegang van het publiek tot documenten neergelegde uitzondering betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van toepassing was. Voorts verklaarde zij dat de openbaarmaking de mogelijkheid voor haar om onderzoeken in te stellen in gevaar zou brengen.

Bavarian Lager heeft het Gerecht van eerste aanleg verzocht dit besluit nietig te verklaren.

Het Gerecht stelt vast dat de in het proces-verbaal opgenomen lijst van deelnemers aan de vergadering persoonsgegevens bevat, aangezien de personen die hebben deelgenomen aan deze vergadering daarin kunnen worden geïdentificeerd. Hoewel beroepsactiviteiten in beginsel niet zijn uitgesloten van het begrip „privéleven”, betekent het enkele feit dat een document dergelijke gegevens bevat, evenwel niet noodzakelijkerwijs dat de persoonlijke levenssfeer of de integriteit van de betrokkenen wordt aangetast.

Het Gerecht is van oordeel dat in casu de openbaarmaking van de namen van de vertegenwoordigers van een collectieve entiteit de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de integriteit van de betrokkenen niet concreet en daadwerkelijk kan ondermijnen. Het enkele feit dat de naam van de betrokken voorkomt op de lijst van deelnemers aan een vergadering, bij de entiteit die hij vertegenwoordigde, vormt niet een dergelijke ondermijning en brengt de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de integriteit van de betrokkenen niet in gevaar.

Voorts constateert het Gerecht dat, aangezien de uitzondering betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de integriteit van de betrokkenen niet van toepassing was, de weigering van de betrokkene de openbaarmaking niet kan verhinderen. In deze omstandigheden behoeft Bavarian Lager niet de noodzaak van openbaarmaking van de namen aan te tonen.

Het Gerecht onderzoekt ook de uitzondering betreffende de bescherming van het doel van onderzoeken en stelt vast dat, ook al vormt de noodzaak van het bewaren van de anonimiteit van personen die de Commissie informatie verstrekken betreffende mogelijke schendingen van het gemeenschapsrecht, een legitiem doel dat kan rechtvaardigen dat de Commissie geen volledige of zelfs maar gedeeltelijke toegang verleent tot bepaalde documenten, dat niet wegneemt dat in casu de Commissie zich *in abstracto* heeft uitgesproken over de schadelijke gevolgen die de openbaarmaking van het betrokken document met de namen zou kunnen hebben voor haar onderzoek. Zij heeft niet bewezen dat de openbaarmaking van dit document concreet en daadwerkelijk de bescherming van het doel van onderzoeken zou ondermijnen. Derhalve is in casu niet aangetoond dat het doel van onderzoeken concreet en daadwerkelijk in gevaar zou zijn gebracht door de openbaarmaking van zes jaar na het beëindigen van dit onderzoek gevraagde gegevens.

Mitsdien verklaart het Gerecht het besluit van de Commissie nietig.

² Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 2001, L 8, blz. 1).

N.B.: Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen kan binnen twee maanden na de betekening een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening tegen de beslissing van het Gerecht worden ingesteld.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht van eerste aanleg niet bindt.

Beschikbare talen: DE, EN, FI, FR, SV, NL, IT

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

*<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=T-194/04>
vanaf ongeveer 12.00 uur.*

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: +352 4303 2170 Fax: +352 4303 2988